

La Sindicatura de Comptes, la “bona” governança i el finançament de la UAB

Assistim com a simples espectadors a una transformació de la Universitat Pública que va molt més enllà dels mers continguts metodològics o pedagògics. Cada cop amb més freqüència, comissions de suposats experts nomenats a dit elaboren memòries i informes que posteriorment, sense cap possibilitat de participació o debat, són presentades per a la seva aprovació en distints òrgans de govern (Junttes de Facultat, Consell de Govern etc.) en un ritual de legitimació democràtica per la via de sotmetre a votació el que ja està decidit. Si per un casual no s’aconsegueixen aprovar en primera instància es tornen a presentar en una nova Junta sense més problemes.

Més enllà de les qüestions estrictament acadèmiques, pel que sembla **un dels objectius anhelats és el d’anar substituint el finançament públic pel privat**, tant directament, amb la participació d’empreses que subscriuen convenis amb les Universitats com recorrent a la privatització dels serveis. En aquesta línia, els mestratges propis (eufemisme de mestratges a preus privats) ofertats des de la Universitat suposen un instrument molt atractiu per a les “autoritats” acadèmiques i polítiques: a més de proporcionar abundosos beneficis permeten assegurar la lleialtat, així com el silenci, de bona part del professorat que hi participa i es treu un sobresou per les classes que hi dona, en convertir-se per la via dels fets en beneficiari directe del procés.

A la vegada, **mecanismes com l’esmentat senten les bases per a discriminar, apel·lant a criteris de rendibilitat, entre titulacions i professorat que generen benefici econòmic front d’altres que no ho fan** o que, simplement, ens neguem a participar en la lògica economicista d’una Escola de Negocis Privada. El “Pla Bolonya”, a la seva banda, esdevé la coartada perfecte per, en nom d’una pretesa homogeneïtzació i modernització dels estudis, emascarar aquesta mena de procediments que poc o res tenen que veure amb els propòsits originals de la declaració original de Bolonya i les posteriors, tant o més importants, de Londres, Bergen, Praga i Berlín.

Així mateix, en aquelles titulacions amb possibilitats de vincular mestratges a preus privats (alguns d’ells cogestionats amb empreses privades) que puguin tenir molta demanda **es reforcen els lligams entre determinats estaments del món acadèmic, el polític i l’empresarial** (vegeu, a tall d’exemple, el programa de formació a mida i serveis a empreses <http://www.masterincompany.com/> o els que figuren entre molts d’altres a <http://pmasters.es/masters-postgrados/master-gestion-industria-moda-diseno/profesorado.php> o a <http://www.uab.es/servlet/Satellite/Masters-i-Postgraus/Masters-i-Diplomatures-1202815458603.html?param1=2004>). No és casual que a mesura que s’acosta el moment de començar a aplicar els plans Bolonya l’oferta de mestratges propis experimenti un creixement exponencial. Tampoc ho és la utilització creixent de becàries/is per a impartir docència, precaritzant els llocs de treball, limitant la capacitat per a fer valer els seus drets laborals (**molts d’ells/elles depenen no solament de la renovació de la beca sinó també de la renovació del seu permís de residència**) i compromentent l’objectiu darrer de les beques: facilitar el procés de formació acadèmica.

Atès el rol d’empresari-patró que està adoptant l’Equip Rectoral, l’acompliment estricte per part de les universitats de les seves obligacions contractuals i laborals hauria de ser una exigència irrenunciable i evitar situacions com les que han obligat a presentar una **denúncia a Inspecció de Treball per presumptes contractacions irregulars**. De igual forma, resulta especialment sagnant que en un organisme de titularitat pública com és el cas de la UAB, i particularment en una situació de crisi econòmica amb una quasi fallida financera per part de la UAB (recordi’s les xifres que figuren en la [Proposta del Pressupost de la UAB per al 2010 presentada a la sessió extraordinària del Consell de Govern del 11-XI-09](#)) hi hagi un nombre creixent de professorat (**sovint de les categories salarials més altes**) al que s’aplica reduccions docents per distints motius (ocupació de càrrecs de gestió per exemple) i que, tanmateix, imparteixin classes remunerades en el si dels anomenats mestratges no oficials i/o de les diplomatures pròpies, tant en el Campus de la UAB com fora d’ell.

No es pot girar la cara cap a una altra banda i fer com si no passi res davant de la gravetat de les qüestions que s’exposen en l’informe de la **Sindicatura de Comptes** (http://www16.gencat.net/web_Sindicatura/pdfs/21_08_ca.pdf), on es parla, entre d’altres qüestions, d’unes pràctiques comptables i pressupostàries “singulares”, d’un dèficit molt elevat així com que hi ha professorat a temps complet que ocupen càrrecs directius remunerats en altres entitats de caràcter públic relacionades amb la docència o amb la recerca¹. Igualment, s’assenyala com la UAB té participació en diverses entitats, via l’anomenat Grup UAB, per a **algunes de les quals s’apunten greus problemes financers**². **Entre les distintes entitats que formen l’entramat de societats anònimes, societats limitades i fundacions estan** “Serveis de Turisme i d’Hostaleria Campus SA” (vinculada a la qual està l’Escola Universitària de Turisme i Direcció Hotelera); “Instituto Universitario de Postgrado SA”; “Vila Universitària SA”; “Hotel Campus SL”; Fundació Empresa i Ciència o la “Fundació EPSI (Escola de Seguretat i Prevenció Integral)”. En el cas de l’ **Associació d’Amics de la UAB, a més de haver rebut diverses subvencions i transferències, nomena directament un membre del Consell Social**³.

¹ Consultar, entre altres, pàgs. 39, 96 i 97 de l’informe de la Sindicatura.

² Consultar, entre altres, les pàgs. 19, 64, 65, 66, 79, 80, 82, 83 i 84 de l’informe de la Sindicatura.

³ Consultar, entre altres, les pàgs. 14, 64 i 65 de l’informe de la Sindicatura.

Per tot plegat, des de la secció sindical de CGT a la UAB demanem a l'Equip de Govern que no repercuteixi sobre els col·lectius més desfavorits (becaris, estudiants extracomunitaris, membres del PAS laboral) els costos dels ajustos econòmics derivats de la situació de pràctica fallida financera a la que ens ha dut la gestió, quan menys discutible, dels darrers Equips de Govern així com d'unes polítiques d'inversió educativa gasives per part de la Generalitat i del Govern Central. En conseqüència, **plantegem a l'Equip de Govern l'aplicació d'un seguit de mesures** per tal d'afrontar la situació en la que ens trobem, algunes de les quals ja estaven contingudes en el document "[Mesures a fer front a la crisi econòmica a la UAB](#)" que es va presentar al Claustre Extraordinari del 18-XII-2009.

1.- Professorat de la UAB en cursos i mestratges no oficials: fer incompatible qualsevol mena de reducció en la docència reglada oficial (per ocupació de càrrec o qualsevol altra raó) amb el fet d'impartir classes remunerades en mestratges i cursos no oficials. Permetre-ho suposa subvencionar amb càrrec a fons públics tasques per les quals ja s'està cobrant. El mateix principi per a qualsevol activitat (spin-offs etc.) que redundi en el benefici privat.

2.- Increment fins al 50% del cànon de convenis vinculats a la docència en cursos i mestratges no oficials i spin-offs, atès que el professorat que intervé ja té una remuneració per raó de ser treballador de la Universitat. Supressió del retorn de fons provinents del cànon.

3.- Reducció de la hipertròfia de professorat amb càrrecs de gestió atès l'elevat nombre existent a la UAB (segons el document "[Nou tractament de càrrecs acadèmics](#)", aprovat pel Consell de Govern el 18 d'abril de 2008, "*Comparativament, el model de la UAB - pel que fa al nombre de càrrecs i la seva retribució- és força diferent del d'altres universitats catalanes i europees. Ningú no disposa de tants "càrrecs" en el pressupost,*")

4.- En el cas dels membres de l'Equip Rectoral i delegats i delegades de la Rectora, supressió de reduccions de docència i sabàtics vinculats a aquests càrrecs o, alternativament, de les remuneracions monetàries addicionals que perceben (en diversos casos, uns quants milers d'euros a l'any). Aplicar la mateixa mesura a qualssevol altres càrrecs i encàrrecs no estriats per sufragi directe. Amb el sistema actual, **molts d'aquests càrrecs tenen varies retribucions simultànies**; entre d'altres: un complement salarial de gestió; reduccions sobre les seves obligacions docents (fins al 100% en alguns casos); sabàtics de docència després de l'ocupació del càrrec i punts per a fruit dels anomenats trams de gestió).

5.- Ajustar els salaris dels membres de l'equip de Gerència al previst en el conveni del PAS laboral que, per tant, no podran excedir de 61.101 € anuals.

6.- Mantenir la cobertura habitual de reforços i substitucions del personal acadèmic i d'administració i serveis.

7.- La UAB ha d'aplicar a tots els crèdits, tant de graus com de postgraus, oficials i propis, l'increment marcat a la Llei de Pressupostos de la Generalitat per als oficials, sense introduir **cap mena de discriminació en el preu a pagar per raó de nacionalitat o qualsevol altra motiu.**

8.- Supressió de les aportacions netes que es puguin fer a diverses fundacions i entitats, com ara el Instituto Universitario de Posgrado, SA; la Fundació Empresa i Ciència; la Fundació Vila Universitària SA, Serveis de Turisme i Hosteleria Campus, SA; Restauració Universitària, SL; Hotel Campus, SL; la Fundació EPSI (Escola de Seguretat i Prevenció Integral) o la "Barcelona Graduate School of Economics" entre d'altres.

9.- Reduir en el 66% les despeses de caràcter protocol·lari i sumptuari (cotxe oficial, dinars a càrrec de la UAB, bitllets d'avió, etc.).

10.- Auditar amb caràcter urgent l'ús de les targetes de crèdit corporatives en els darrers 5 anys.

11.- Recuperar els claustres de Facultat com òrgans de participació i de decisió. Reforçar el paper del Claustre General en la mateixa línia. Malgrat del que es vulgui fer creure des de determinats estaments, no ha estat el suposat caràcter "assembleari" en el govern de la UAB el que ha causat els problemes que tenim. Al contrari, **és la cooptació, la "democràcia" orgànica i la falta de participació real en les decisions el que faciliten l'aparició de vicis clientelars i tics autoritaris.**

12.- Exigir a la Generalitat l'entrega puntual de les partides pressupostaries compromeses legalment. En cas de no ser així, fer servir tots els mecanismes legals a l'abast de la UAB i convocar, per part de la Rectora, a la comunitat universitària a les mobilitzacions necessàries per aconseguir-ho.

